

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej . Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

rumuński

Swipe to change

Prawa ofiar – w poszczególnych państwach

Rumunia

Za **ofiara przestępstwa** uznaje się osobę, która doznała uszczerbku na zdrowiu lub której mienie zostało zniszczone w wyniku zdarzenia stanowiącego przestępstwo na podstawie obowiązujących przepisów prawa krajowego. Ofierze przestępstwa przysługują określone prawa przed rozpoczęciem procesu, w jego trakcie oraz po jego zakończeniu.

Pierwsze dwa etapy postępowania karnego w Rumunii obejmują: śledztwo lub dochodzenie oraz postępowanie przed sądem. Podczas śledztwa lub dochodzenia właściwe organy dochodzeniowo-śledcze podejmujące czynności pod nadzorem prokuratora badają sprawę i gromadzą dowody mające na celu wykrycie sprawcy. Po zakończeniu tego etapu policja przekazuje sprawę prokuraturze, wraz ze wszystkimi informacjami i materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie. Po otrzymaniu akt sprawy prokurator zapoznaje się ze zgromadzonym materiałem i podejmuje decyzję o ewentualnym przejściu do kolejnego etapu, to znaczy kieruje sprawę do sądu lub umarza postępowanie.

Jeżeli sprawa trafi do sądu, wówczas skład orzekający bada okoliczności faktyczne i przesłuchuje osoby uczestniczące w sprawie w celu stwierdzenia, czy oskarżony jest winny popełnienia przestępstwa. Jeżeli sąd stwierdzi winę, wydaje wyrok skazujący. W przeciwnym razie oskarżony zostaje uniewinniony.

Aby uzyskać potrzebne informacje, proszę kliknąć na poniższe linki

1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa

2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

4 - Odszkodowanie

5 - Moje prawa do wsparcia i pomocy

Ostatnia aktualizacja: 18/10/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

1 - Moje prawa jako ofiary przestępstwa

Jakie informacje uzyskam od odpowiedniego organu (np. policji, prokuratury) w okresie między popełnieniem przestępstwa a złożeniem przeze mnie zawiadomienia o tym przestępstwie?

Osoba, która padła ofiarą przestępstwa, może złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na policji (lub w prokuraturze) w formie ustnej lub pisemnej. Ofiara przestępstwa może również poprosić inną osobę o złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w jej imieniu – w takim przypadku ofiara musi jednak udzielić takiej osobie pełnomocnictwa na piśmie. Podpisane pełnomocnictwo sporządzone w formie pisemnej zostanie załączone do akt sprawy.

Przy składaniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa ofiara może – w zależności od swoich indywidualnych potrzeb – uzyskać informacje na temat służb i organizacji udzielających ofiarom wsparcia psychologicznego lub oferujących im wsparcie w jakiegokolwiek innej formie. Ofiara przestępstwa jest również uprawniona do otrzymania informacji na temat tego, w jaki sposób może uzyskać pomoc prawną, na temat praw przysługujących jej w postępowaniu karnym (uwzględniając środki ochrony dla świadka narażonego na niebezpieczeństwo), a także informacje na temat trybu dochodzenia kompensaty od państwa. Powyższych informacji udzieli pierwszy organ wymiaru sprawiedliwości, z którym ofiara będzie miała styczność (policja, prokuratura). Ofiara otrzyma również formularz zawierający wszystkie powyższe informacje, który będzie musiała podpisać. Informacje te zostaną przekazane ofierze w zrozumiałym dla niej języku.

Nie mieszkam w państwie UE, w którym popełniono przestępstwo (w przypadku obywateli UE i obywateli państw trzecich). Jak chronione są moje prawa?

Cudzoziemcowi, który padł ofiarą przestępstwa w Rumunii, przysługują dokładnie takie same prawa jak obywatelom rumuńskim będącym ofiarami przestępstw.

Jeżeli ofiara nie włada językiem rumuńskim, przysługuje jej prawo do nieodpłatnego skorzystania z usług tłumacza ustnego w kontaktach z właściwymi organami, a także w celu złożenia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w języku dla niej zrozumiałym oraz otrzymania informacji udzielanych ofierze przy składaniu zawiadomienia w języku, który rozumie.

Osoba, która padła ofiarą handlu ludźmi, może zostać umieszczona w specjalnych schroniskach, w których uzyska ochronę. W toku postępowania karnego ofiara będzie otrzymywała informacje na temat przebiegu postępowania w zrozumiałym dla siebie języku; ofiara otrzyma również wsparcie psychologiczne i pomoc medyczną. Organy rumuńskie dołożą wszelkich starań, aby pomóc ofierze w jak najszybszym powrocie do jej kraju pochodzenia, a także zapewnią jej bezpieczny transport do rumuńskiej granicy.

Cudzoziemcy również mogą dochodzić od państwa wypłaty kompensaty, jeżeli padli ofiarą: usiłowania zabójstwa i usiłowania zabójstwa kwalifikowanego, o którym mowa w art. 188 i 189 kodeksu karnego; przemocy domowej, o której mowa w art. 199 kodeksu karnego; przestępstw umyślnych, wskutek których ofiara doznała uszczerbku na zdrowiu; przestępstwa zgwałcenia, przestępstwa napaści na tle seksualnym, przestępstwa polegającego na obcowaniu płciowym z osobą małoletnią i przestępstwa doprowadzenia osoby małoletniej do poddania się innym czynnościom seksualnym, o których mowa w art. 218–221 kodeksu karnego; przestępstwa złego traktowania osób małoletnich, o którym mowa w art. 197 kodeksu karnego, a także przestępstwa handlu osobami wymagającymi szczególnego traktowania i wykorzystywania takich osób oraz przestępstwa usiłowania handlu osobami wymagającymi szczególnego traktowania i wykorzystywania takich osób.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli złożę zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa?

W momencie składania zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa funkcjonariusz policji przyjmujący zawiadomienie wyjaśni ofierze tryb postępowania w sprawie. Policja jest zobowiązana sporządzić pisemny protokół, w którym odnotuje, jakie informacje przekazano ofierze.

Ofiara otrzyma informacje o:

- prawach przysługujących jej w toku postępowania karnego;
- organizacjach, do których można zwrócić się o wsparcie, i usługach świadczonych przez te organizacje;
- możliwościach uzyskania ochrony;
- warunkach i trybie dochodzenia kompensaty od państwa;
- warunkach i trybie uzyskania nieodpłatnego zastępstwa procesowego.

Następnie, w toku postępowania, ofiara jest uprawniona do otrzymywania informacji na temat postępów w postępowaniu przygotowawczym, a także – jeżeli prokurator nie zdecyduje się wnieść sprawy do sądu – do otrzymania odpisu postanowienia w tym przedmiocie. W tym celu ofiara musi zwrócić się z wnioskiem do funkcjonariusza policji lub prokuratora prowadzącego jej sprawę oraz wskazać swój adres do korespondencji w Rumunii, adres e-mail lub adres komunikatora elektronicznego, na który żądane informacje mają zostać przesłane.

Jeżeli prokurator zdecyduje się wnieść sprawę do sądu, ofiara zostanie wezwana do stawienia się przed sądem na rozprawie.

W przypadku konieczności złożenia zeznań przed sądem ofiara zostanie również pouczona o jej prawach i obowiązkach, tj.:

- o prawie do skorzystania z usług adwokata lub, w stosownych przypadkach, o prawie do uzyskania nieodpłatnego zastępstwa procesowego;
- o prawie do skorzystania z usług mediatora w przypadkach przewidzianych w prawie;
- o prawie do zgłaszania wniosków dowodowych, sprzeciwów i innych wniosków zgodnie z prawem;
- o prawie do otrzymywania informacji o przebiegu postępowania;
- o prawie do wniesienia, w stosownych przypadkach, wniosku o ściganie (*plângere prealabilă*) (dotyczy niektórych rodzajów przestępstw, w przypadku których możliwość ścigania sprawcy jest uzależniona od wniesienia przez ofiarę wniosku o ściganie). W razie potrzeby organy wymiaru sprawiedliwości udzielą ofierze wyjaśnień w tym zakresie. Składając wniosek o ściganie, ofiara żąda kontynuowania postępowania karnego przeciwko sprawcy. Wniosek o ściganie różni się od zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa składanego przez ofiarę na policji lub w prokuraturze w celu powiadomienia właściwych organów o tym, że popełniono przeciwko niej przestępstwo;
- o prawie do udziału w postępowaniu w charakterze powoda cywilnego;
- o obowiązku stawienia się na wezwanie organów wymiaru sprawiedliwości;
- o obowiązku każdorazowego zgłaszania zmiany adresu;
- o prawie do otrzymywania informacji o zwolnieniu sprawcy, jeżeli sprawca został skazany na karę pozbawienia wolności lub tymczasowo aresztowany.

Czy mam prawo skorzystać z bezpłatnego tłumaczenia pisemnego lub ustnego (na potrzeby kontaktów z policją bądź innymi organami, w trakcie śledztwa /dochodzenia lub w czasie procesu)?

Tak. Ofiara ma prawo korzystać z usług świadczonych przez tłumaczy pisemnych i ustnych w toku całego postępowania karnego.

W jaki sposób organ zajmujący się sprawą dopilnuje, żebym zrozumiał, co się dzieje oraz by właściwie mnie zrozumiano (jeżeli jestem dzieckiem; jeżeli jestem osobą niepełnosprawną)?

W toku postępowania karnego osoba niepełnosprawna – niezależnie od charakteru, w jakim występuje w postępowaniu (oskarżony, pokrzywdzony, świadek) – musi mieć możliwość skorzystania z usług tłumacza ustnego, psychologa lub przedstawiciela Dyrekcji Generalnej ds. Opieki Społecznej i Ochrony Dzieci (Direcțiile Generale de Asistență Socială și Protecție a Copilului) (w przypadku małoletnich).

Zgodnie z obowiązującymi ramami prawnymi dyrekcje ds. opieki społecznej i ochrony dzieci działające na szczeblu regionalnym mogą udzielać zainteresowanym osobom specjalistycznego wsparcia oraz, w stosownych przypadkach, pomocy medycznej.

Usługi wsparcia dla ofiar przestępstw

W zależności od charakteru przestępstwa (w szczególności w przypadku przestępstw przeciwko osobie) funkcjonariusz policji może zalecić ofierze skorzystanie z usług wsparcia psychologicznego lub skierować ofiarę do organu świadczącego takie usługi.

Ofiary przestępstw należących do szczególnej kategorii (przestępstwa usiłowania zabójstwa i usiłowania zabójstwa kwalifikowanego, o których mowa w art. 188 i 189 kodeksu karnego, przestępstwa przemocy domowej, o którym mowa w art. 199 kodeksu karnego, przestępstw umyślnych, wskutek których ofiara doznała uszczerbku na zdrowiu, przestępstwa zgwałcenia, przestępstwa napaści na tle seksualnym, przestępstwa polegającego na obcowaniu płciowym z osobą małoletnią i przestępstwa doprowadzenia osoby małoletniej do poddania się innym czynnościom seksualnym, o których mowa w art. 218–221 kodeksu karnego, przestępstwa złego traktowania osób małoletnich, o którym mowa w art. 197 kodeksu karnego, a także przestępstwa handlu osobami wymagającymi szczególnego traktowania i wykorzystywania takich osób oraz przestępstwa usiłowania handlu osobami wymagającymi szczególnego traktowania i wykorzystywania takich osób) mogą w razie potrzeby otrzymać usługi wsparcia psychologicznego (przez maksymalny okres trzech miesięcy w przypadku osób dorosłych i sześciu miesięcy w przypadku dzieci poniżej 18. roku życia), pomocy medycznej lub innego rodzaju pomocy. Wspomniane rodzaje wsparcia są oferowane bezpłatnie, jeśli ofiara złożyła zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na policji. Po złożeniu zawiadomienia na policji ofiara może zwrócić się o wsparcie do służb probacyjnych.

Ofiara przemocy domowej może zwrócić się o pomoc do jednego z asystentów rodzinnych zatrudnionych przez Ministerstwo Pracy i Sprawiedliwości Społecznej (Ministerul Muncii și Justiției Sociale). Ministerstwo to udziela ofiarom przemocy domowej różnego rodzaju wsparcia (np. wsparcia psychologicznego, ochrony tożsamości itp.). Ofiara przemocy domowej może również złożyć wniosek o umieszczenie w ośrodku dla ofiar przemocy domowej, w którym uzyska ochronę i porady.

Kto udziela wsparcia ofiarom przestępstw?

W Rumunii, w zależności od rodzaju przestępstwa, ofiara może uzyskać określone wsparcie od poniższych instytucji.

Ofiary przemocy domowej mogą skontaktować się Krajową Agencją ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn (Agenția Națională pentru Egalitate de Șanse între Bărbați și Femei) oraz z Dyrekcjami Generalnymi ds. Opieki Społecznej i Ochrony Dzieci (DGASPC).

Ofiary przestępstw, które nie ukończyły 18. roku życia, mogą skontaktować się z Krajowym Organem ds. Ochrony Praw Dzieci i Przesposobienia (Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adoptie, ANPDCA) oraz z Dyrekcjami Generalnymi ds. Opieki Społecznej i Ochrony Dzieci (DGASPC).

Ofiary handlu ludźmi mogą skontaktować się z Krajową Agencją Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi (Agenția Națională împotriva Traficului de Persoane, ANITP) przy Ministerstwie Spraw Wewnętrznych (Ministerul Afacerilor Interne, MAI).

Istnieje również szereg organizacji pozarządowych (NGO) udzielających ofiarom różnego rodzaju wsparcia. Instytucja, z którą skontaktuje się ofiara, kieruje ją do właściwego NGO.

Ofiary przestępstw z użyciem przemocy, takich jak przestępstwa usiłowania zabójstwa i usiłowania zabójstwa kwalifikowanego, o których mowa w art. 188 i 189 kodeksu karnego, przestępstwo przemocy domowej, o którym mowa w art. 199 kodeksu karnego, przestępstwa umyślne, wskutek których ofiara doznała uszczerbku na zdrowiu, przestępstwo zgwałcenia, przestępstwo napaści na tle seksualnym, przestępstwo polegające na obcowaniu płciowym z osobą małoletnią i przestępstwo doprowadzenia osoby małoletniej do poddania się innym czynnościom seksualnym, o których mowa w art. 218–221 kodeksu

karnego, przestępstwo złego traktowania osób małoletnich, o którym mowa w art. 197 kodeksu karnego, a także przestępstwo handlu osobami wymagającymi szczególnego traktowania i wykorzystywania takich osób oraz przestępstwo usiłowania handlu osobami wymagającymi szczególnego traktowania i wykorzystywania takich osób, mogą zwrócić się o pomoc do służb probacyjnych.

Czy policja skieruje mnie automatycznie do podmiotu udzielającego wsparcia ofiarom przestępstw?

Tak, organy wymiaru sprawiedliwości muszą skierować ofiarę do takich służb.

Jak chroni się moją prywatność?

Zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i na etapie postępowania sądowego, jeżeli organy wymiaru sprawiedliwości stwierdzą, że prywatność lub godność ofiary przestępstwa może zostać narażona na szwank z powodu informacji przekazywanych przez ofiarę lub z innych względów, mogą – z urzędu lub na wniosek ofiary – zastosować następujące środki służące zapewnieniu poufności przekazywanych przez ofiarę informacji i zagwarantowaniu ochrony jej prywatności:

objęcie danych osobowych ofiary ochroną;

jeżeli inne środki okażą się niewystarczające – przesłuchanie ofiary za pomocą środków audio-wizualnych przy jednoczesnym zniekształceniu jej głosu i wizerunku oraz zniesieniu spoczywającego na niej wymogu stawienia się przed sądem;

wyłączenie jawności rozprawy na czas przesłuchania ofiary.

Ponadto w toku postępowania sądowego sąd może zakazać publikacji jakichkolwiek tekstów, rysunków, zdjęć lub wizerunków mogących doprowadzić do ujawnienia tożsamości ofiary.

Sąd może również wyłączyć jawność rozprawy, jeżeli przeprowadzenie posiedzenia jawnego mogłoby narazić godność lub prywatność ofiary na szwank. Pracownicy służb probacyjnych muszą zachować poufność danych, do których uzyskują dostęp w trakcie wykonywania swoich obowiązków. Zasada ta nie ma zastosowania do informacji przekazywanych organom wymiaru sprawiedliwości w toku postępowania karnego. Doradcy, kierownicy służb i inspektorzy muszą zachować w poufności wszelkie dokumenty znajdujące się w ich posiadaniu zarówno przy wykonywaniu swoich obowiązków, jak i w ramach funkcjonowania w społeczeństwie. Informacje dotyczące spraw rozpoznawanych przez daną służbę, a także wszelkie informacje związane z organizowaniem i podejmowaniem przez nią stosownych działań powinny być udostępniane mediom z zastrzeżeniem poufności danych osobowych beneficjentów usług.

Czy muszę złożyć zawiadomienie o popełnieniu przestępstwa przed uzyskaniem dostępu do wsparcia dla ofiar przestępstw?

Aby móc korzystać ze wsparcia zapewnianego przez służby udzielające wsparcia ofiarom, ofiara musi przekazać zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa stosownym organom.

Środki ochrony osobistej, jeżeli znajduję się w niebezpieczeństwie

Jakiego rodzaju ochrona jest dostępna?

Ofiara jest uprawniona do skorzystania ze środków ochrony zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w toku postępowania sądowego, jeżeli organy wymiaru sprawiedliwości uznają, że może jej grozić niebezpieczeństwo.

Ofiara przestępstwa powinna zwrócić szczególną uwagę na fakt, że jeżeli organy wymiaru sprawiedliwości stwierdzą, że ofierze może grozić niebezpieczeństwo z uwagi na przekazywane przez nią informacje lub z innych powodów, mogą – z urzędu albo na wniosek ofiary – zastosować określone środki ochrony, np.:

objąć miejsce zamieszkania lub tymczasowe miejsce pobytu ofiary nadzorem lub zastosować inne środki gwarantujące bezpieczeństwo;

zapewnić ofierze lub członkom jej rodziny eskortę i ochronę w czasie podróży;

objąć dane osobowe ofiary ochroną (dane osobowe mogą zostać wyłączone z akt, aby zapewnić ochronę tożsamości ofiary, przez ich oznaczenie jako poufne);

jeżeli inne środki okażą się niewystarczające – przesłuchać ofiarę za pomocą środków audio-wizualnych przy jednoczesnym zniekształceniu jej głosu i wizerunku oraz zniesieniu spoczywającego na niej wymogu stawienia się przed sądem (dzięki temu ofiara nie będzie musiała stawiać się przed funkcjonariuszem policji, prokuratorem ani sędzią i nie znajdzie się w tym samym miejscu co sprawca);

wyłączyć jawność rozprawy na czas przesłuchania ofiary.

Ponadto w toku postępowania sądowego sąd może zakazać publikacji jakichkolwiek tekstów, rysunków, zdjęć lub wizerunków mogących doprowadzić do ujawnienia tożsamości ofiary.

Co więcej, jeżeli ofiara występuje w postępowaniu karnym w charakterze świadka lub, nawet jeśli nie bierze udziału w postępowaniu, przekazuje organom wymiaru sprawiedliwości informacje, które mogą ułatwić im rozwiązanie spraw związanych z poważnymi przestępstwami lub zapobiec wystąpieniu poważnych szkód, może zwrócić się do funkcjonariusza policji lub prokuratora prowadzącego postępowanie przygotowawcze o objęcie jej programem ochrony świadków. Program ten obejmuje szereg środków, takich jak:

utajnienie tożsamości, w tym uczestniczenie w przesłuchaniu, w którym głos lub wizerunek ofiary zostanie zniekształcony za pomocą specjalnych środków;

ochrona policyjna domu i eskorta policyjna w drodze do siedziby organów prowadzących postępowanie przygotowawcze;

zmiana miejsca zamieszkania;

zmiana tożsamości ofiary, w tym zmiana wyglądu w razie potrzeb.

Jeżeli ofiara została objęta programem ochrony świadków, może korzystać z dodatkowego wsparcia w postaci:

reintegracji w innym środowisku społecznym;

zmiany kwalifikacji zawodowych;

uzyskania nowego zatrudnienia;

pomocy finansowej do czasu znalezienia nowej pracy.

W stosownych przypadkach krewni pierwszego stopnia ofiary (np. jej dzieci, rodzice) oraz małżonek ofiary również mogą zostać objęci programem ochrony świadków.

Ofiara, która nie została objęta programem ochrony świadków w toku postępowania przygotowawczego, może zwrócić się o objęcie jej tym programem w toku postępowania sądowego.

W zależności od rodzaju przestępstwa ofierze przysługuje dodatkowa ochrona.

Ofiara przemocy domowej może zwrócić się do sądu o wydanie wobec sprawcy nakazu opuszczenia wspólnie zajmowanego lokalu mieszkalnego.

Ewentualnie ofiara przemocy domowej może również zwrócić się o umieszczenie jej w ośrodku dla ofiar przemocy domowej. Ofiara może zostać umieszczona w takim ośrodku wyłącznie w nagłych przypadkach, gdy jej bezpieczeństwo wymaga odizolowania od sprawcy lub gdy asystent rodzinny odpowiedzialny za sprawę wyrazi na to pisemną zgodę. Ośrodek zapewnia nocleg, wyżywienie, opiekę medyczną, wsparcie psychologiczne i nieodpłatną pomoc prawną.

Ofiary handlu ludźmi mogą zostać umieszczone w ośrodku ochrony ofiar (*centre pentru protecția victimelor*). Co do zasady okres pobytu w ośrodku wynosi 10 dni, ale sąd może go przedłużyć do momentu zakończenia postępowania. W razie konieczności policja może zapewnić ofierze ochronę fizyczną na czas postępowania karnego. Sąd wyłączy jawność rozprawy w przypadku postępowania z udziałem osób, które padły ofiarą handlu ludźmi.

Jeżeli ofiara uważa, że grozi jej niebezpieczeństwo, powinna zgłosić ten fakt funkcjonariuszowi policji, prokuratorowi lub sędziemu i przekazać im jak najwięcej informacji.

Powyższe środki są dostępne zarówno na etapie postępowania przygotowawczego, jak i na etapie postępowania sądowego.

Kto może mi zapewnić ochronę?

Ochronę zapewnia rumuńska policja.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony sprawcy?

Jeżeli po zakończeniu postępowania karnego ofiara będzie nadal znajdowała się w niebezpieczeństwie, organy wymiaru sprawiedliwości rozważą stosowność objęcia jej programem ochrony świadków, o ile nie została już objęta tym programem.

Jeżeli chodzi o ofiary handlu ludźmi, ocenę ryzyka w tym zakresie przeprowadzą specjalistyczne jednostki policji.

Czy ktoś dokona oceny mojej sprawy, żeby sprawdzić, czy grozi mi dalsze niebezpieczeństwo ze strony systemu wymiaru sprawiedliwości (w trakcie dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)?

Tak, sprawa zostanie poddana ocenie. Na przykład ofiary niektórych kategorii przestępstw (przemoc domowa, zgwałcenie, napaść na tle seksualnym itp.) będą na swój wniosek przesłuchiwane wyłącznie przez osoby tej samej płci.

Pokrzywdzony zostanie przesłuchany ponownie wyłącznie w przypadku, gdy będzie to absolutnie konieczne, biorąc pod uwagę cel postępowania karnego polegający na niedopuszczeniu do wyrządzenia ofierze dalszych szkód.

Aby nie dopuścić do wyrządzenia ofierze dalszych szkód przez jej wielokrotne przesłuchiwanie przez organy wymiaru sprawiedliwości, w przepisach regulujących przebieg postępowania karnego ustanowiono również wymóg, zgodnie z którym pokrzywdzony, który złożył zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, powinien zostać przesłuchany natychmiast po złożeniu tego zawiadomienia lub – jeżeli okaże się to niemożliwe – bez zbędnej zwłoki.

Kolejnym środkiem korzystnym z punktu widzenia ofiary jest nieinformowanie jej o zwolnieniu sprawcy z aresztu lub zakładu karnego, jeżeli ofiara nie złożyła wyraźnie takiego wniosku.

Jakie środki ochrony są dostępne dla ofiar przestępstw najbardziej potrzebujących szczególnego traktowania?

Ofiara potrzebująca szczególnego traktowania może skorzystać ze środków ochrony wymienionych w powyższych odpowiedziach dotyczących ochrony świadków.

Jestem małoletni - czy przysługują mi szczególne prawa?

Jeżeli ofiara jest dzieckiem, które padło ofiarą wykorzystywania, przemocy, molestowania lub zaniedbania lub dzieckiem, nad którym się znęcano lub wobec którego dopuszczono się jakiegokolwiek innego przestępstwa, zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa może złożyć na policji dowolna osoba, w tym również samo dziecko.

Małoletnich co do zasady uznaje się za ofiary potrzebujące szczególnego traktowania, których organy powinny poinformować o przysługujących im środkach ochrony.

Małoletni mogą skorzystać ze wsparcia zapewnianego przez Krajowy Organ ds. Ochrony Praw Dzieci i Przynależności. Jeżeli osoba małoletnia znajduje się w niebezpieczeństwie, może zwrócić się o zastosowanie środka zabezpieczającego, przynajmniej jej prawo do bycia umieszczoną w miejscu, w którym będzie mogła zostać objęta należytą ochroną (np. u innej rodziny lub w specjalnym ośrodku).

Jeżeli osoba małoletnia, która nie ukończyła 14. roku życia, zostanie wezwana do stawienia się przed organami prowadzącymi postępowanie przygotowawcze, będzie musiała stawić się przed tymi organami razem ze swoimi rodzicami lub opiekunem. Jeżeli rodzice lub opiekunowie małoletniego biorą udział w postępowaniu karnym lub mogliby mieć interes w wywarceniu wpływu na zeznania małoletniego, przesłuchanie małoletniego przeprowadza się w obecności jego krewnego lub innej osoby wskazanej przez funkcjonariusza policji / prokuratora / sędziego.

Ponadto organy wymiaru sprawiedliwości mogą zdecydować, że w danym przypadku przesłuchanie powinno zostać przeprowadzone z udziałem psychologa. Ofiara może zwrócić się ze stosownym wnioskiem do organów wymiaru sprawiedliwości.

Przebieg przesłuchania musi być rejestrowany, zaś w przypadku braku takiej możliwości należy sporządzić protokół.

Ofiara może zostać przesłuchana przez tę samą osobę w miarę możliwości w specjalnie zaprojektowanych/przystosowanych pomieszczeniach.

Przy ściganiu niektórych kategorii przestępstw może obowiązywać wymóg przeprowadzania przesłuchania przez osobę tej samej płci co ofiara. Ofierze może również towarzyszyć wskazana przez nią osoba.

Ofiara ma prawo do obecności pełnomocnika procesowego na wszystkich etapach postępowania. Jeżeli ofiara nie posiada pełnomocnika procesowego, sąd udzieli jej wsparcia w jego znalezieniu. Jeżeli rodzina ofiary nie będzie w stanie pokryć kosztów usług świadczonych przez pełnomocnika procesowego, ofiara będzie uprawniona do skorzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej.

W wyniku przestępstwa zmarł członek mojej rodziny – jakie prawa mi przysługują?

Małżonek, dziecko lub osoba pozostająca na utrzymaniu osoby zmarłej wskutek zabójstwa lub zabójstwa kwalifikowanego, o których mowa w art. 188 i 189 kodeksu karnego, a także osoby zmarłej w rezultacie przestępstw umyślnych, są uprawnieni do korzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej oraz do otrzymania kompensaty od państwa.

Prawo do korzystania z nieodpłatnej pomocy prawnej przysługuje również ofiarom innych rodzajów przestępstw, jeżeli miesięczny dochód na członka rodziny ofiary nie przekracza podstawowego minimalnego wynagrodzenia brutto na szczeblu krajowym w roku, w którym złożono wniosek o nieodpłatną pomoc prawną.

Członek mojej rodziny jest ofiarą przestępstwa – jakie prawa mi przysługują?

Zob. informacje przedstawione powyżej.

Czy mogę uzyskać dostęp do mediacji? Na jakich warunkach korzysta się z mediacji? Czy w trakcie mediacji będę bezpieczny/bezpieczna?

Prawo przewiduje mediację tylko w przypadku przestępstw mniejszej wagi wymienionych w kodeksie karnym. Postępowanie mediacyjne można przeprowadzić wyłącznie wówczas, gdy zarówno ofiara, jak i sprawca wyrażą zgodę na wzięcie w nim udziału. Postępowanie mediacyjne składa się z szeregu spotkań ofiary ze sprawcą, w trakcie których omawia się możliwość pojednania stron. Osoba zwana mediatorem będzie miała za zadanie ułatwienie przebiegu spotkań. Jeżeli postępowanie zakończy się pojednaniem, ofiara może wycofać zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa wniesione przeciwko sprawcy, po czym sprawa zostanie umorzona. Jeżeli zaś mediacja nie powiedzie się, postępowanie karne będzie toczyło się nadal, tak jakby mediacja nigdy się nie rozpoczęła.

Gdzie mogę znaleźć przepisy, w których określono moje prawa?

Ustawa nr 135/2010, kodeks postępowania karnego, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală*)

Ustawa nr 678/2001 o zapobieganiu i przeciwdziałaniu handlowi ludźmi, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane*)

Decyzja rządu nr 1216/2001 zatwierdzająca krajowy plan działania w zakresie przeciwdziałania handlowi ludźmi (*Hotărârea de Guvern nr. 1.216/2001 privind aprobarea Planului național de acțiune pentru combaterea traficului de ființe umane*)

Ustawa nr 211/2004 o niektórych środkach ochrony ofiar przestępstw, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor*)

Decyzja rządu nr 1238 z dnia 10 października 2007 r. zatwierdzająca ogólnokrajowe normy w zakresie świadczenia specjalistycznych usług na rzecz ofiar handlu ludźmi (*Hotărârea Guvernului nr. 1238 din 10 octombrie 2007 pentru aprobarea Standardelor naționale specifice pentru serviciile specializate de asistență a victimelor traficului de persoane*)

Ustawa nr 217/2003 o zapobieganiu i przeciwdziałaniu przemocy domowej, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie*)

Ustawa nr 272/2004 o propagowaniu i ochronie praw dzieci, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului*)

Ustawa nr 682/2002 o ochronie świadków, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea 682/2002 privind protecția martorilor*)

Ustawa nr 192/2006 o mediacji i wykonywaniu zawodu mediatora, z późniejszymi zmianami i uzupełnieniami (*Legea 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator*)

Ostatnia aktualizacja: 18/10/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

2 - Składanie zawiadomienia o przestępstwie oraz moje prawa podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu

Jak złożyć zawiadomienie o przestępstwie?

Osoba, która padła ofiarą przestępstwa, może złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na policji (lub w prokuraturze) w formie ustnej lub pisemnej. Ofiara przestępstwa może również poprosić inną osobę o złożenie zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w jej imieniu – w takim przypadku ofiara musi jednak udzielić takiej osobie pełnomocnictwa na piśmie. Podpisane pełnomocnictwo sporządzone w formie pisemnej zostanie załączone do akt sprawy.

Małżonek, dziecko lub prawnik ofiary również może złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa zamiast ofiary. Jeżeli chodzi o osoby, które padły ofiarą przemocy domowej, zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa może złożyć na policji dowolny członek rodziny ofiary.

Zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa może również złożyć małżonek lub pełnoletnie dziecko ofiary, która zmarła w wyniku popełnienia przestępstwa.

Jeżeli osoba zdecyduje się złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa ustnie, musi udać się na komisariat policji. Funkcjonariusz policji przyjmujący zawiadomienie sporządzi protokół i poprosi osobę dokonującą zgłoszenia o jego podpisanie. Zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa sporządzone w formie pisemnej również muszą zostać podpisane.

W zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa osoba zgłaszająca przestępstwo musi podać swoje imię i nazwisko, zawód, adres zamieszkania oraz szczegółowy opis zdarzenia. Jeżeli ofiara wie, kim jest sprawca, musi przekazać wszystkie posiadane informacje na jego temat, a także wszelkie dowody powiązane ze zdarzeniem. Dodatkowe informacje w sprawie można również przekazywać w toku postępowania przygotowawczego.

Jeżeli ofiara nie włada językiem rumuńskim lub nie rozumie tego języka, może złożyć zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa w zrozumiałym dla siebie języku – organ wymiaru sprawiedliwości zleci wówczas przetłumaczenie tego zawiadomienia. W takim przypadku ofiara może zwrócić się o to, aby wszelkie kierowane do niej wezwania do stawienia się przed sądem były sporządzane w zrozumiałym dla niej języku.

W jaki sposób mogę uzyskać informacje o przebiegu sprawy?

Po otrzymaniu zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa organy policji przekazują sprawę prokuraturze, która opatrzy sprawę sygnaturą.

Po złożeniu zawiadomienia ofiara może śledzić przebieg postępowania prowadzonego w sprawie, składając w tym celu pisemne wnioski, w których wskaże adres zamieszkania w Rumunii, adres e-mail lub adres komunikatora elektronicznego, pod który stosowne organy powinny wysyłać informacje o sprawie.

Jeżeli prokurator zdecyduje się wnieść sprawę do sądu, ofiara ma prawo do wglądu w akta sprawy w pomieszczeniach sądu w trakcie postępowania sądowego. Ponadto ofiara zostanie wezwana do stawienia się przed sądem.

Czy przysługuje mi pomoc prawna (podczas dochodzenia/śledztwa lub w czasie procesu)? Na jakich warunkach?

Pokrzywdzonemu przysługuje prawo do uzyskania pomocy prawnej lub zastępstwa procesowego.

a) W toku postępowania karnego pokrzywdzony ma prawo do korzystania z usług wybranego przez siebie pełnomocnika procesowego, pod warunkiem pokrycia honorarium tego pełnomocnika. W przypadku skazania sprawcy pokrzywdzony będzie mógł odzyskać poniesione przez siebie koszty zastępstwa procesowego od sprawcy.

b) Pokrzywdzony może być reprezentowany przez pełnomocnika procesowego w toku całego postępowania karnego, chyba że – w zależności od przypadku – jego udział w postępowaniu jest obowiązkowy lub prokurator, sędzia lub sąd uzna, że w danym przypadku pokrzywdzony musi wziąć udział w postępowaniu (np. z uwagi na konieczność jego przesłuchania).

c) W niektórych przypadkach pomoc prawna zapewniana w toku postępowania karnego może być udzielana nieodpłatnie, np.:

jeżeli prokurator lub sędzia uzna, że pokrzywdzony nie jest w stanie samodzielnie występować przed sądem, a pokrzywdzony nie zatrudnił pełnomocnika procesowego;

w przypadku osoby małoletniej, która nie nabyła jeszcze pełnej zdolności do czynności prawnych (wskutek zawarcia małżeństwa lub na mocy postanowienia sądu);

jeżeli osoba padła ofiarą jednego z następujących rodzajów przestępstw: usiłowania zabójstwa i usiłowania zabójstwa kwalifikowanego, spowodowania uszczerbku na zdrowiu, przestępstw umyślnych skutkujących doznaniem uszczerbku na zdrowiu przez ofiarę (pojęcie uszczerbku na zdrowiu jest zdefiniowane w kodeksie karnym), zgwałcenia, napaści na tle seksualnym, przestępstwa polegającego na obcowaniu płciowym z osobą małoletnią i przestępstwa doprowadzenia osoby małoletniej do poddania się innym czynnościom seksualnym;

jeżeli osoba jest małżonkiem, dzieckiem lub inną osobą pozostającą na utrzymaniu ofiary, która zmarła wskutek zabójstwa, zabójstwa kwalifikowanego lub innego przestępstwa umyślnego;

na wniosek, jeżeli osoba padła ofiarą przestępstw innych niż wymienione powyżej i jeżeli jej miesięczny dochód na członka rodziny nie przekracza minimalnego wynagrodzenia brutto na szczeblu krajowym. Wniosek o udzielenie nieodpłatnej pomocy prawnej należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ofiary.

W takich przypadkach z nieodpłatnej pomocy prawnej można skorzystać wyłącznie w sytuacji, w której ofiara zgłosiła podejrzenie popełnienia przestępstwa funkcjonariuszowi policji lub prokuratorowi w ciągu 60 dni od dnia popełnienia przestępstwa lub – w przypadku gdy ofiara nie mogła złożyć zawiadomienia w tym terminie – w ciągu 60 dni od dnia ustania okoliczności uniemożliwiających jej złożenie takiego zawiadomienia.

Osoba, która chce uzyskać nieodpłatną pomoc prawną, musi złożyć wniosek do prokuratora lub sądu, stosownie do przypadku; następnie prokurator lub sąd podejmie niezbędne czynności. Nieodpłatna pomoc prawna będzie dostępna do momentu zakończenia postępowania karnego.

Czy mogę ubiegać się o zwrot kosztów (z tytułu uczestnictwa w dochodzeniu/śledztwie/procesie)? Na jakich warunkach?

Ofiara może dochodzić zwrotu poniesionych kosztów prawnych. O tym, jaka część kosztów poniesionych przez ofiarę powinna zostać zwrócona i kto ma tego dokonać, postanawia sąd.

Jeżeli ofiara bierze udział w postępowaniu w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego (w przypadku dopuszczenia powództwa cywilnego przez sąd), a oskarżony zostanie uznany za winnego zarzucanych mu czynów (nawet jeżeli z jakichś powodów nie zostanie skazany), oskarżony zostanie obciążony kosztami prawnymi ofiary.

Moja sprawa została umorzona zanim trafiła do sądu. Czy mogę się odwołać?

Jeżeli prokurator wyda postanowienie o umorzeniu sprawy bez kierowania jej do sądu, ofiara może wnieść zażalenie na to postanowienie w terminie 20 dni od dnia otrzymania jego odpisu. Zażalenie należy wnieść do prokuratora nadrzędnego.

Jeżeli prokurator nadrzędny oddali zażalenie, na wydane przez niego postanowienie przysługuje zażalenie do sędziego ds. postępowania przygotowawczego sądu rejonowego właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ofiary.

Czy mogę uczestniczyć w procesie?

W postępowaniu karnym można uczestniczyć w charakterze:

Ofiary (pokrzywdzonego)

Osoba, która doznała jakichkolwiek szkód wskutek przestępstwa, może wziąć udział w postępowaniu w charakterze ofiary – w takiej sytuacji przysługuje jej szereg praw procesowych, które opisano bardziej szczegółowo poniżej.

Świadka

Osoba, która nie chce występować w postępowaniu karnym w charakterze pokrzywdzonego, powinna poinformować o tym fakcie organ wymiaru sprawiedliwości prowadzący jej sprawę, który – jeżeli uzna to za konieczne – może mimo wszystko wezwać taką osobę do złożenia zeznań w charakterze świadka. Osoba wezwana do złożenia zeznań w charakterze świadka musi stawić się w sądzie i zeznać wszystko, co jej wiadomo na temat zdarzenia.

Powoda cywilnego

Osoba, która zamierza dochodzić odszkodowania/zadośćuczynienia z tytułu szkód poniesionych wskutek przestępstwa, musi wytoczyć powództwo cywilne, stając się tym samym powodem cywilnym w postępowaniu karnym.

Co do zasady, rozprawy sądowe są jawne i można w nich uczestniczyć niezależnie od tego, w jakim charakterze występuje się w postępowaniu. Sąd może jednak postanowić o wyłączeniu jawności rozprawy, w przypadku gdy istnieją ku temu dostateczne przesłanki. Wówczas w rozprawie mogą uczestniczyć wyłącznie osoby występujące w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego.

Stawienie się na sali rozpraw jest konieczne wyłącznie w przypadku osób wezwanych do złożenia zeznań (np. w charakterze świadka).

Jaka jest moja rola w systemie wymiaru sprawiedliwości? Czy jestem na przykład: ofiarą przestępstwa, świadkiem, powodem cywilnym, oskarżycielem prywatnym?

Osoba, która padła ofiarą przestępstwa, może pełnić jedną z następujących ról w systemie wymiaru sprawiedliwości:

Ofiara (pokrzywdzony)

Osoba, która doznała jakichkolwiek szkód wskutek przestępstwa, może wziąć udział w postępowaniu w charakterze ofiary – w takiej sytuacji przysługuje jej szereg praw procesowych, które opisano bardziej szczegółowo poniżej.

Powód cywilny

Osoba, która zamierza dochodzić odszkodowania/zadośćuczynienia z tytułu szkód poniesionych wskutek przestępstwa, musi wytoczyć powództwo cywilne, stając się tym samym powodem cywilnym w postępowaniu karnym.

Świadek

Osoba, która nie chce występować w postępowaniu karnym w charakterze pokrzywdzonego, powinna poinformować o tym fakcie organ wymiaru sprawiedliwości prowadzący jej sprawę, który – jeżeli uzna to za konieczne – może mimo wszystko wezwać taką osobę do złożenia zeznań w charakterze świadka. W takim przypadku osoba zostanie wezwana na przesłuchanie i zostanie poproszona o przekazanie szczegółowych informacji na temat zdarzenia. Stawienie się na przesłuchanie przez osobę wezwaną jest obowiązkowe.

Czy mogę wybrać swoją rolę? Jakie są moje prawa i obowiązki wynikające z tej roli?

Osoba uczestnicząca w postępowaniu karnym w charakterze *pokrzywdzonego / powoda cywilnego* ma szereg praw procesowych.

W toku postępowania przygotowawczego:

- ofiara jest uprawniona do dochodzenia odszkodowania/zadośćuczynienia z tytułu szkód poniesionych wskutek przestępstwa. W tym celu ofiara musi wytoczyć postępowanie adhezyjne w postępowaniu karnym lub odrębne powództwo cywilne. Ofiara może podjąć decyzję o wytoczeniu powództwa adhezyjnego na dowolnym etapie postępowania przygotowawczego.

W tym celu ofiara musi wnieść stosowny wniosek do funkcjonariusza policji lub prokuratora prowadzącego postępowanie ustnie albo na piśmie. We wniosku ofiara powinna wskazać, jakiego rodzaju odszkodowania/zadośćuczynienia dochodzi, oraz przedstawić dowody na poparcie swoich twierdzeń.

W trakcie pierwszego przesłuchania prokurator lub funkcjonariusz policji pouczy ofiarę o możliwości wytoczenia powództwa adhezyjnego;

- ofiara jest uprawniona do dochodzenia zwrotu poniesionych przez siebie kosztów prawnych. O tym, jaka część kosztów poniesionych przez ofiarę powinna zostać zwrócona i kto ma tego dokonać, postanawia sąd.

Jeżeli ofiara bierze udział w postępowaniu w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego (w przypadku dopuszczenia powództwa cywilnego przez sąd), a oskarżony zostanie uznany za winnego zarzucanych mu czynów (nawet jeżeli z jakichś powodów nie zostanie skazany), oskarżony zostanie obciążony kosztami prawnymi ofiary.

- ofiara jest uprawniona do otrzymywania informacji na temat postępów w postępowaniu przygotowawczym, a także – jeżeli prokurator nie zdecyduje się wnieść sprawy do sądu – do otrzymania odpisu postanowienia w tym przedmiocie. W tym celu ofiara musi zwrócić się z wnioskiem do funkcjonariusza policji lub prokuratora prowadzącego jej sprawę oraz wskazać swój adres do korespondencji w Rumunii, adres e-mail lub adres komunikatora elektronicznego, na który żądane informacje mają zostać przesłane. Jeżeli prokurator zdecyduje się wnieść sprawę do sądu, ofiara zostanie wezwana do stawienia się przed sądem na rozprawie;

- ofiara jest uprawniona do korzystania z usług tłumaczy ustnych i pisemnych, jeżeli nie włada językiem rumuńskim lub nie rozumie tego języka. W toku postępowania karnego ofiara, która nie włada językiem rumuńskim, będzie mogła nieodpłatnie korzystać z usług tłumacza ustnego;

- w toku postępowania karnego ofiara jest uprawniona do korzystania z usług prawnika. W ściśle określonych przypadkach (np. gdy prokurator uzna, że ofiara nie jest w stanie samodzielnie występować przed sądem, gdy ofiara jest osobą małoletnią, która nie nabyła jeszcze pełnej zdolności do czynności prawnych, w przypadku ofiar określonych rodzajów przestępstw, gdy dochód uzyskiwany przez ofiarę jest niższy od pewnego poziomu itp. – zob. odpowiedź na poprzednie pytanie) ofiara może być uprawniona do nieodpłatnej pomocy prawnej;

- ofiara może być reprezentowana przez pełnomocnika procesowego w toku całego postępowania karnego, chyba że – w zależności od przypadku – jej udział w postępowaniu jest obowiązkowy lub prokurator, sędzia lub sąd uzna, że w danym przypadku ofiara musi wziąć udział w postępowaniu (np. z uwagi na konieczność jej przesłuchania);

- ofiara lub jej pełnomocnik procesowy mogą uzyskać wgląd w akta sprawy. Kwestie dotyczące wglądu w akta sprawy regulują jednak przepisy szczegółowe, o których treści pouczy sekretariat prokuratury;

- ofercie przysługuje prawo do zostania wezwaną na przesłuchanie przez funkcjonariusza policji lub prokuratora prowadzącego sprawę. W trakcie przesłuchania ofercie może towarzyszyć zarówno jej pełnomocnik procesowy, jeżeli został ustanowiony, jak i dowolna wskazana przez ofiarę osoba, której obecność w trakcie przesłuchania może być, zdaniem ofiary, pomocna. Organ wymiaru sprawiedliwości może odrzucić taki wniosek wyłącznie w uzasadnionych przypadkach.

Jeżeli osoba składa zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, którego sama padła ofiarą, organ wymiaru sprawiedliwości musi ją niezwłocznie przesłuchać. Jeżeli okaże się to niemożliwe, ofiara powinna zostać przesłuchana w jak najkrótszym czasie po złożeniu zawiadomienia.

Osoba, która padła ofiarą przemocy domowej, zgwałcenia lub innego rodzaju napaści na tle seksualnym, osoba, która padła ofiarą przestępstwa złego traktowania małoletnich, nękania lub molestowania seksualnego, a także osoba, której prywatność wymaga ochrony z innych względów, może wnieść o przesłuchanie przez osobę tej samej płci. Organ wymiaru sprawiedliwości może odrzucić taki wniosek wyłącznie w uzasadnionych przypadkach;

- ofiara jest uprawniona do przedstawiania dowodów i wszelkich innych twierdzeń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Może to zrobić w trakcie przesłuchania lub składając odrębny wniosek do organu wymiaru sprawiedliwości prowadzącego jej sprawę;

- jeżeli sprawca został aresztowany, a następnie zwolniony, ofiara jest uprawniona do otrzymania informacji o jego zwolnieniu. W trakcie pierwszego przesłuchania ofiara zostanie pouczona o tym prawie oraz poproszona o wskazanie, czy chce skorzystać z tego prawa;

- ofiara jest uprawniona do wnoszenia zażaleń na czynności podejmowane w związku z jej sprawą. Zażalenie powinno zostać wniesione do prokuratora prowadzącego sprawę, jeżeli czynność została podjęta przez funkcjonariusza policji, lub do prokuratora nadrzędnego, jeżeli czynność została podjęta przez prokuratora prowadzącego daną sprawę.

Jeżeli ofiara wnieśli zażalenie na wydane przez prokuratora postanowienie o zakończeniu postępowania przygotowawczego, a zażalenie to zostanie oddalone, ofiara może wnieśli zażalenie do sędziego ds. postępowania przygotowawczego.

W toku postępowania sądowego:

- ofiara jest uprawniona do dochodzenia odszkodowania/zadośćuczynienia z tytułu szkód poniesionych wskutek przestępstwa. W tym celu ofiara musi wytoczyć postępowanie adhezyjne w postępowaniu karnym lub odrębne powództwo cywilne.

Jeżeli ofiara brała udział w postępowaniu przygotowawczym w charakterze powoda cywilnego, może zachować ten status w toku postępowania sądowego.

Jeżeli ofiara nie brała udziału w postępowaniu przygotowawczym w charakterze powoda cywilnego, może uzyskać taki status, wszczynając postępowanie adhezyjne przed rozpoczęciem rozprawy. Ofiara zostanie pouczona o tym prawie w momencie otrzymania wezwania na pierwszą rozprawę sądową.

Ofiara może wnieśli do sądu o wszczęcie postępowania adhezyjnego ustnie lub na piśmie. We wniosku ofiara powinna wskazać, jakiego rodzaju odszkodowania/zadośćuczynienia dochodzi, oraz przedstawić dowody na poparcie swoich twierdzeń;

- ofiara jest uprawniona do dochodzenia zwrotu poniesionych przez siebie kosztów prawnych. O tym, jaka część kosztów poniesionych przez ofiarę powinna zostać zwrócona i kto ma tego dokonać, postanawia sąd.

Jeżeli ofiara bierze udział w postępowaniu w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego (w przypadku dopuszczenia powództwa cywilnego przez sąd), a oskarżony zostanie uznany winnym zarzucanych mu czynów (nawet jeżeli z jakichś powodów nie zostanie skazany), oskarżony zostanie obciążony kosztami prawnymi ofiary;

- ofiara jest uprawniona do korzystania z usług tłumaczy ustnych i pisemnych, jeżeli nie włada językiem rumuńskim lub nie rozumie tego języka. W toku postępowania karnego ofiara, która nie włada językiem rumuńskim, będzie mogła nieodpłatnie korzystać z usług tłumacza ustnego;

- w toku postępowania karnego ofiara jest uprawniona do korzystania z usług prawnika. W ściśle określonych przypadkach (np. gdy prokurator uzna, że ofiara nie jest w stanie samodzielnie występować przed sądem, gdy ofiara jest osobą małoletnią, która nie nabyła jeszcze pełnej zdolności do czynności prawnych, w przypadku ofiar określonych rodzajów przestępstw, gdy dochód uzyskiwany przez ofiarę jest niższy od pewnego poziomu itp. – zob. odpowiedź na poprzednie pytanie) ofiara może być uprawniona do nieodpłatnej pomocy prawnej;

- ofiara może być reprezentowana przez pełnomocnika procesowego w toku całego postępowania karnego, chyba że – w zależności od przypadku – jej udział w postępowaniu jest obowiązkowy lub prokurator, sędzia lub sąd uzna, że w danym przypadku ofiara musi wziąć udział w postępowaniu (np. z uwagi na konieczność jej przesłuchania);

- ofiara lub jej pełnomocnik procesowy mogą uzyskać wgląd w akta sprawy. Kwestie dotyczące wglądu w akta sprawy regulują jednak przepisy szczegółowe, o których treści pouczy sekretariat sądu;

- ofiara ma prawo do bycia wysłuchaną w toku postępowania sądowego. Sąd wezwie ofiarę do stawienia się na rozprawie i przesłucha ją w związku z przestępstwem. Sąd poprosi również ofiarę, aby zeznała wszystko, co pamięta na temat zdarzenia;

- ofiara ma prawo do zadawania pytań oskarżonemu, świadkom i biegłym w trakcie ich przesłuchiwania;

- ofiara ma prawo do zgłaszania sprzeciwów i wniosków dotyczących kwestii karnych będących przedmiotem sprawy;

- ofiara jest uprawniona do przedstawiania dowodów i wszelkich innych twierdzeń istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy;

- jeżeli sprawca został aresztowany lub skazany na karę pozbawienia wolności, ofiara jest uprawniona do otrzymania informacji o jego zwolnieniu. Jeżeli ofiara nie zwróciła się o powiadomienie jej o zwolnieniu sprawcy podczas jej pierwszego przesłuchania w toku postępowania przygotowawczego, kiedy to została pouczona o takim prawie, może nadal złożyć stosowny wniosek ustnie przed sądem albo pisemnie w toku rozprawy;

- ofiara zostanie powiadomiona o wydaniu orzeczenia w sprawie i będzie miała prawo do jego zaskarżenia.

Na pokrzywdzonym, powodzie cywilnym lub świadku w postępowaniu karnym spoczywa również szereg obowiązków wynikających z konieczności ustalenia przez organy sądowe prawdy w danej sprawie oraz pociągnięcia sprawcy do odpowiedzialności:

- obowiązek stawienia się przed funkcjonariuszem policji, prokuratorem lub sędzią na każde wezwanie do złożenia zeznań;

- obowiązek ujawnienia wszystkich znanych ofierze informacji na temat zdarzenia. W tym kontekście należy pamiętać o tym, że składanie fałszywych zeznań przed organami wymiaru sprawiedliwości stanowi przestępstwo krzywoprzysięstwa, za które można ponieść odpowiedzialność karną. Małżonek lub bliski krewny oskarżonego może odmówić składania zeznań. Osoba może również odmówić składania zeznań, jeżeli zadawane jej pytania dotyczą kwestii objętych tajemnicą zawodową;

- obowiązek poinformowania organów wymiaru sprawiedliwości o wszelkich zmianach adresu do korespondencji, tak aby mogły przesyłać ofercie wezwania i wszelkie przyszłe zawiadomienia dotyczące postępowania;

- podczas rozprawy należy się zachowywać w sposób wyrażający szacunek dla powagi sądu. Niewłaściwe zachowanie może skutkować wyprowadzeniem z sali rozpraw.

Ofiara jest uprawniona do skorzystania ze środków ochrony zarówno w toku postępowania przygotowawczego, jak i w toku postępowania sądowego, jeżeli organy wymiaru sprawiedliwości uznają, że może jej grozić niebezpieczeństwo, lub jeżeli popełniono przeciwko niej określonego rodzaju przestępstwa, które mogą wywierać wpływ na jej prywatność lub godność.

Ofiara przestępstwa powinna zwrócić szczególną uwagę na fakt, że jeżeli organy wymiaru sprawiedliwości stwierdzą, że ofercie może grozić niebezpieczeństwo z uwagi na przekazywane przez nią informacje lub z innych powodów lub że przekazywane przez nią informacje mogą wywrzeć wpływ na jej prywatność lub godność, mogą – z urzędu albo na wniosek ofiary – zastosować określone środki ochrony, np.:

objąć miejsce zamieszkania lub tymczasowe miejsce pobytu ofiary nadzorem lub zastosować inne środki gwarantujące bezpieczeństwo;

zapewnić ofercie lub członkom jej rodziny eskortę i ochronę w czasie podróży;

objąć dane osobowe ofiary ochroną;

jeżeli inne środki okażą się niewystarczające – przesłuchanie ofiary za pomocą środków audio-wizualnych przy jednoczesnym znieszczeniu jej głosu i wizerunku oraz zniesieniu spoczywającego na niej wymogu stawienia się przed sądem;

wyłączyć jawność rozprawy na czas przesłuchania ofiary.

Sędzia może postanowić o wyłączeniu jawności rozprawy, jeżeli uzna, że jest to konieczne do zapewnienia ofercie odpowiedniej ochrony w postępowaniu sądowym. Ofiara może również sama zwrócić się do sędziego z wnioskiem o wyłączenie jawności rozprawy.

Ponadto w toku postępowania sądowego sąd może zakazać publikacji jakichkolwiek tekstów, rysunków, zdjęć lub wizerunków mogących doprowadzić do ujawnienia tożsamości ofiary.

Jeżeli ofiara występuje w postępowaniu w charakterze *świadka*, jest również uprawniona do korzystania z innych szczególnych środków ochrony świadków.

Jeżeli ofiara uważa, że grozi jej niebezpieczeństwo, powinna zgłosić ten fakt funkcjonariuszowi policji, prokuratorowi lub sędziemu i przekazać im jak najwięcej informacji.

Czy mogę składać oświadczenia przed sądem lub przedstawiać dowody? Na jakich warunkach?

Tak. Jeżeli ofiara zdecydowała się wziąć udział w procesie, zarówno prokurator lub funkcjonariusz policji, jak i sędzia mogą ją przesłuchać w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego.

Prokurator lub funkcjonariusz policji wezwie ofiarę do stawienia się na komisariacie lub w prokuraturze w celu złożenia zeznań, natomiast w toku postępowania sądowego ofiara zostanie wezwana do złożenia zeznań na rozprawie.

Jakie informacje uzyskam w czasie procesu?

W toku postępowania przygotowawczego ofiara jest uprawniona do uzyskiwania informacji na temat postępów w sprawie oraz do otrzymania odpisu postanowienia prokuratora w przedmiocie zasadności wniesienia sprawy do sądu. W tym celu ofiara musi zwrócić się z wnioskiem do funkcjonariusza policji lub prokuratora prowadzącego jej sprawę oraz wskazać swój adres w Rumunii, adres e-mail lub adres komunikatora elektronicznego, na który żądane informacje mają zostać przesłane.

W toku postępowania sądowego ofiara zostanie wezwana do stawienia się na pierwszej rozprawie, na której sąd pouczy ją o możliwości wytoczenia powództwa adhezyjnego. Ofiara nie otrzyma żadnych dalszych wezwań do stawienia się na kolejnych rozprawach. Ofiara będzie mogła uzyskać informacje na temat postępów w sprawie oraz terminów kolejnych rozpraw, biorąc udział w rozprawach sądowych lub zapoznając się z aktami sprawy. Ofiara otrzyma jednak wezwanie do stawienia się przed sądem w przypadku konieczności jej przesłuchania.

Po wydaniu orzeczenia w sprawie ofierze doręczony zostanie jego odpis.

Jeżeli ofiara nie włada językiem rumuńskim, skrócony odpis orzeczenia (bez szczegółowego uzasadnienia) zostanie jej doręczony w zrozumiałym dla niej języku. Uzasadnienie orzeczenia zostanie doręczone ofercie w języku rumuńskim – ofiara może zlecić jego przetłumaczenie we własnym zakresie.

Czy będę mieć dostęp do akt sądowych?

Tak, ofiara lub jej pełnomocnik procesowy mogą uzyskać wgląd w akta sprawy. W tym celu należy udać się do sekretariatu prokuratury lub sądu, gdzie przechowywane są odpowiednie akta, i złożyć wniosek o udostępnienie akt do wglądu.

Kwestie dotyczące wglądu w akta sprawy regulują jednak przepisy szczegółowe, o których treści pouczy sekretariat;

Ofiara jest uprawniona do uzyskania informacji na temat warunków i procedur regulujących kwestie związane z obejmowaniem świadków programem ochrony świadków.

Ostatnia aktualizacja: 18/10/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

3 - Moje prawa po zakończeniu procesu

Czy mogę zaskarżyć orzeczenie?

Proces kończy się wydaniem przez sąd orzeczenia (wyroku), które może wywoływać następujące skutki: skazanie lub uniewinnienie oskarżonego, odstąpienie od wymierzenia kary, warunkowe zawieszenie wykonania kary lub umorzenie postępowania karnego. Orzeczenie jest ogłaszane publicznie.

Każdy występujący w postępowaniu w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego otrzymuje odpis orzeczenia sądowego drogą pocztową.

Strona nieusatysfakcjonowana orzeczeniem sądowym może je zaskarżyć. Prawo do wniesienia środka zaskarżenia przysługuje jednak wyłącznie osobie występującej w postępowaniu w charakterze pokrzywdzonego lub powoda cywilnego.

Osoba występująca w postępowaniu w charakterze świadka również jest uprawniona do wniesienia środka zaskarżenia, może się jednak odwołać jedynie od postanowienia w przedmiocie zwrotu kosztów poniesionych w związku ze stawiennictwem przed sądem oraz zwrotu zarobku lub dochodu utraconego w związku ze stawiennictwem.

W przypadku pokrzywdzonego lub powoda cywilnego termin wniesienia środka zaskarżenia wynosi 10 dni od dnia doręczenia odpisu protokołu ogłoszenia orzeczenia.

Świadek może wnieść środek zaskarżenia bezzwłocznie po wydaniu postanowienia w przedmiocie zwrotu kosztów poniesionych w związku ze stawiennictwem oraz zarobku lub dochodu utraconego w związku ze stawiennictwem, lecz nie później niż w terminie 10 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia kończącego postępowanie w sprawie lub – w stosownych przypadkach – od dnia doręczenia postanowienia w przedmiocie zwrotu kosztów lub utraconego zarobku lub dochodu.

Środek zaskarżenia należy sporządzić na piśmie i opatrzyć podpisem. Środki zaskarżenia wnosi się do tego samego sądu, który wydał zaskarżane orzeczenie.

Po otrzymaniu środka zaskarżenia sąd skieruje go do sądu wyższej instancji właściwego do jego rozpoznania. Odpis orzeczenia sądowego będzie zawierał pouczenie o terminie wniesienia środka zaskarżenia oraz o sądzie, do którego należy go wnieść.

Jakie są moje prawa po wydaniu wyroku?

Orzeczenie uprawomocnia się po wyczerpaniu wszystkich środków zaskarżenia. Po uprawomocnieniu się orzeczenia rola wszystkich uczestników postępowania kończy się. Jeżeli w toku postępowania świadek objęto specjalnym programem ochrony świadków, może on nadal z niego korzystać, do chwili gdy sąd stwierdzi, iż nie grozi mu już niebezpieczeństwo.

Czy mam prawo do ochrony po zakończeniu procesu? Przez jaki okres?

W ramach wsparcia zapewniane są nieodpłatne porady psychologiczne przez okres nie dłuższy niż 3 miesiące. Ofiary poniżej 18. roku życia mają prawo do nieodpłatnych porad psychologicznych przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy.

Ochrona w ramach programu ochrony świadków może być kontynuowana również po zakończeniu postępowania. O czasie trwania takiej ochrony postanawia sąd.

Jakie informacje uzyskam, jeżeli sprawca zostanie skazany?

W przypadku skazania sprawcy ofiara może uzyskać dostęp do następujących kategorii informacji: rodzaju i wymiaru kary (orzeczenie jest ogłaszane podczas rozprawy, a jego odpis doręcza się następnie ofierze), informacji o ucieczce sprawcy oraz o jego zwolnieniu na dowolnych warunkach, o ile ofiara zwróciła się o udzielenie tego rodzaju informacji.

Czy uzyskam informację o tym, że sprawca został zwolniony (w tym o wcześniejszym lub warunkowym zwolnieniu) lub że zbiegł z zakładu karnego?

Tak, ofiara zostanie poinformowana o zwolnieniu lub ucieczce sprawcy z zakładu karnego, jeżeli zwróciła się z takim wnioskiem do organów wymiaru sprawiedliwości. Zobacz odpowiedź na poprzednie pytanie.

Czy będę brać udział w wydaniu postanowienia o zwolnieniu lub warunkowym zwolnieniu? Czy mogę na przykład złożyć oświadczenie lub wnieść odwołanie?

Rola ofiary w postępowaniu karnym zakończy się z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia sądu (orzeczenia skazującego lub uniewinniającego oskarżonego, orzeczenia w przedmiocie odstąpienia od wymierzenia kary lub warunkowego zawieszenia jej wykonania bądź orzeczenia umarzającego postępowanie karne).

Ofiara nie uczestniczy w postępowaniu w przedmiocie zwolnienia ani warunkowego przedterminowego zwolnienia sprawcy.

Ostatnia aktualizacja: 18/10/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.

4 - Odszkodowanie

W jaki sposób można dochodzić naprawienia szkody od sprawcy? (np. w czasie procesu, w drodze dochodzenia roszczenia cywilnego, w postępowaniu adhezyjnym)

Ofiara może dochodzić odszkodowania/zadośćuczynienia od sprawcy, wytaczając powództwo adhezyjne w postępowaniu karnym. Postępowanie takie należy wytoczyć przed wszczęciem postępowania przygotowawczego. Organy sądowe mają obowiązek pouczyć ofiarę o tym prawie. Powództwo adhezyjne w postępowaniu karnym można zgłosić ustnie do protokołu albo pisemnie. Powód cywilny musi jednak określić dochodzone odszkodowanie /zadośćuczynienie oraz wskazać przestanki i dowody na poparcie swojego roszczenia.

Stosowny pozew można wnieść do prokuratury albo do sądu orzekającego co do istoty sprawy.

Orzeczenie sądu będzie również obejmowało odszkodowanie/zadośćuczynienie zasądzone przez sąd od sprawcy.

Jeżeli ofiara nie wytoczyła powództwa adhezyjnego w postępowaniu karnym, może nadal wytoczyć odrębne powództwo odszkodowawcze przed sąd orzekający w sprawach cywilnych.

Sąd zobowiązał sprawcę do wypłacenia mi odszkodowania/zadośćuczynienia. Jak mam skłonić sprawcę do wypłaty odszkodowania?

W przypadku wydania przez sąd wyroku zasądzonego odszkodowanie/zadośćuczynienie sprawca musi wykonać wyrok bez konieczności podejmowania przez ofiarę jakichkolwiek dalszych działań. W przypadku uchybienia przez sprawcę obowiązkowi zapłaty ofiara może dochodzić wykonania wyroku.

W tym celu musi przedstawić komornikowi sądowemu wyrok zasądzonego odszkodowanie. Komornik sądowy podejmie stosowne czynności w celu wykonania wyroku sądu i pouczy ofiarę o kolejnych krokach, jakie powinna podjąć.

Jeżeli sprawca nie wypłaci mi odszkodowania, czy mogę uzyskać zaliczkę od Skarbu Państwa? Na jakich warunkach?

Państwo może wypłacić kompensatę na rzecz ofiary pod pewnymi warunkami.

W przypadku niewypłacalności sprawcy lub niemożliwości ustalenia miejsca jego pobytu państwo może wypłacić na rzecz ofiary kompensatę finansową, pod warunkiem że ofiara złożyła stosowny wniosek. Wniosek ten należy złożyć w terminie jednego roku. Data rozpoczęcia biegu tego terminu zależy od rozstrzygnięcia organów sądowych.

Jeżeli sprawca jest nieznany, wniosek o kompensatę finansową należy złożyć w terminie 3 lat od dnia popełnienia przestępstwa, chyba że ofiara uzyskała pełne odszkodowanie od ubezpieczyciela.

Ofiara może złożyć wniosek o zaliczkę na poczet kompensaty. W tym celu powinna w pierwszej kolejności złożyć wniosek o kompensatę finansową, jak wskazano powyżej. Ofiara może zwrócić się o wypłatę zaliczki we wniosku o kompensatę finansową lub w późniejszym terminie w ciągu 30 dni. Ofiara jest uprawniona do otrzymania zaliczki, jeżeli znajduje się w trudnej sytuacji finansowej.

W przypadku oddalenia wniosku o odszkodowanie/kompensatę ofiara musi zwrócić otrzymaną kwotę zaliczki. Wniosek o kompensatę finansową należy złożyć do sądu właściwego ze względu na miejsce zamieszkania ofiary.

Czy mam prawo do odszkodowania od państwa?

Tak. Zobacz odpowiedź na poprzednie pytanie.

Czy przysługuje mi odszkodowanie, jeżeli sprawca nie został skazany?

Jeżeli sąd orzekający w sprawach karnych pozostawi powództwo adhezyjne bez rozpoznania, ofiara może wytoczyć odrębne powództwo odszkodowawcze przed sąd orzekający w sprawach cywilnych.

W przypadku stwierdzenia przez sąd orzekający w sprawach karnych, że czyn nie nosi znamion czynu zabronionego lub że nie został popełniony przez osobę wskazaną przez ofiarę w zawiadomieniu o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, ofiara nie ma prawa do uzyskania odszkodowania/kompensaty ani w postępowaniu karnym, ani w drodze odrębnego powództwa cywilnego, ponieważ orzeczenie wydane przez sąd orzekający w sprawach karnych korzysta z przymiotu powagi rzeczy osądzonej również przed sądem orzekającym w sprawach cywilnych.

<http://www.just.ro/en/directia-nationala-de-probatiune/>

Inspektorat Generalny Policji Rumuńskiej (Inspectoratul General al Poliției Române, IGPR)

Posiada struktury terytorialne wyłącznie w okręgach strefy przygranicznej i może udzielać wsparcia wyłącznie na wniosek ANITP w celu pomocy ofierze w uczestnictwie w określonych etapach postępowania karnego.

Policja może poinformować ofiarę o przysługujących jej prawach.

Ponadto wyspecjalizowane struktury IGPR mogą udzielać ochrony fizycznej w toku postępowania.

Krajowy Organ ds. Ochrony Praw Dzieci i Przystosowania (Autoritatea Națională pentru Protecția Drepturilor Copilului și Adopție, ANPDCA) przy Ministerstwie Pracy i Sprawiedliwości Społecznej

ANPDCA jest instytucją koordynującą wdrażanie krajowych strategii na rzecz ochrony praw dziecka oraz zapewniającą odpowiednią koordynację metodyczną w tym obszarze. System ochrony dziecka jest zdecentralizowany, ponieważ Dyrekcje Generalne ds. Opieki Społecznej i Ochrony Dzieci są podporządkowane radom okręgu lub radom dzielnic miasta wydzielonego Bukaresztu.

DGASPC świadczą różne usługi, takie jak: ocena przypadków przemocy wobec dzieci i udzielanie / ułatwianie udzielania usług zgodnie z planem, kompleksowa ocena sytuacji dzieci niepełnosprawnych oraz innych osób niepełnosprawnych, „ambulans społeczny”, telefon zaufania dla osób wymagających opieki społecznej, usługi socjalne w zakresie zapobiegania przemocy domowej i handlowi ludźmi, specjalistyczne usługi socjalne świadczone w różnych instytucjach.

Dane kontaktowe: <http://www.copii.ro/?lang=en>

Organizacje pozarządowe (NGO)

W obszarze handlu ludźmi:

[Asociația de Dezvoltare a Practicilor Alternative pentru Reintegrare și Educație](#) – Bukareszt

[Fundatia Ușă deschisă](#) – Bukareszt

[Asociația Generație Tânără România](#) – Timișoara

[Fundacja People to People](#) – Oradea: E-mail: office@people2people.ro

[Fundacja Micu Bogdan](#) – Braşów: E-mail: office@fundatiamicubogdan.ro

W obszarze zapobiegania i zwalczania przemocy domowej (dostępne po kliknięciu nazwy):

[Asociația TRANSCENA](#)

[Asociația ANAIS](#)

[Fundatia PRETUIESTE VIATA](#)

[Fundatia SENSIBLU](#)

[Rețeaua pentru prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor](#)

[Rețeaua „Rupem tăcerea despre violența sexuală”](#)

[Asociația NECUVINTE](#)

[Asociația Touched România](#)

W obszarze ochrony praw dzieci:

Stowarzyszenie „Save the Children” (Salvați copiii)

Adres: Intr. Ștefan Furtună nr. 3, sector 1, 010899, București, România

Telefon: +40 21 316 61 76

<https://www.salvaticopiii.ro/>

Stowarzyszenie „Alternatywy Społeczne” (Alternative Sociale)

Șoseaua Nicolina Nr. 24, Bl. 949, parter, Iași, 700722

Telefon: +40 332 407 178

http://www.alternativesociale.ro/en_GB/

Infolinia wsparcia dla ofiar przestępstw

Osoby, które doznały uszczerbku w wyniku przestępstw, mogą również skontaktować się z policją, dzwoniąc pod jeden krajowy numer alarmowy – 112.

Nieodpłatna i anonimowa linia telefoniczna przeznaczona dla ofiar przemocy domowej – centrum pomocy telefonicznej czynne non stop – 0800 500 333

Zielona linia Krajowej Agencji Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi: 0800 800 678 – krajowy bezpłatny numer oraz 0040213133100 – w przypadku połączeń z zagranicy. Godziny pracy: od poniedziałku do piątku w godzinach 08:00–16:00;

Numer telefonu zaufania dla dzieci: 116111. Bezpłatna linia telefoniczna. Godziny pracy: od poniedziałku do niedzieli w godzinach 08:00–24:00.

Czy wsparcie dla ofiar przestępstw jest udzielane bezpłatnie?

Zgodnie z prawem rumuńskim ofiary handlu ludźmi są uprawnione do nieodpłatnej ochrony i pomocy.

Pomoc udzielana ofiarom przemocy domowej przez Krajową Agencję ds. Równości Szans dla Kobiet i Mężczyzn jest nieodpłatna.

Pomoc udzielana ofiarom przez Krajową Dyрекcję ds. Probacji jest nieodpłatna.

Pomoc udzielana dzieciom będącym ofiarami przemocy jest nieodpłatna.

Jakiego rodzaju wsparcie mogą otrzymać od organów państwowych?

Zobacz odpowiedzi na poprzednie pytania.

Dzieci będące ofiarami są uprawnione do korzystania ze wszystkich kategorii usług (usług medycznych, usług psychologicznych itd.).

Ostatnia aktualizacja: 18/10/2018

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.